

blankki[®]

1/2013

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Puheenjohtajan palsta
- 5 Kopon terveiset
- 6 Paroni von Zeussenbergin Harharetket
- 7 Sivuaineinfo: Tietotekniikka
- 8 Musarunkkari ruotii: Dingo - Facebookissa
- 10 Blankki testaa: Oluet ja Siiderit
- 13 Haalarietiketti
- 15 Cockfight 2013
- 18 Kilta tutuksi: Atlas
- 19 Spec Ops: The Line

Julkaisija: Blanko ry.
<http://www.blanko.fi>
Paino: Oulun yliopistopaino
Painos: 80 kpl
E-mail: blankki-tiimi@blanko.fi
<http://blankki.blanko.fi/>
Palautetta Blankista voit antaa myös
Blankon verkkosivujen kautta.

Blankki-tiimiin kuuluvat: Johanna "Freya"
Korhonen(päätoimittaja), Aleksi "Zeussi" Pöyhtäri (taitto),
Tommi "Patukki" Sikanen, Karoliina "Danju" Kemppainen, Atte
"Pablo_" Tamminen, Juho "Hilloh" Leinonen
Kansi: Topi "Nestori" Konttavaara

Seuraava Blankki ilmestyy wapuksi

Blankki on puolueeton ja riippumaton opiskelija-ainejärjestölehti. Blankin testit ja vertailut perustuvat kansainvälisesti verifioituihin menetelmiin ja ohjelmistoihin. Blankki ilmestyy säännöllisen satunnaisesti. Lehti ei vastaa tilaamattoman materiaalin säilyttämisestä eikä palauttamisesta. Julkaisemamme artikkelit, ohjeet ja vinkit on tarkastettu huolella, mutta emme kuitenkaan takaa niiden virheettömyyttä emmekä vastaa esiintyneistä virheistä. Kirjoituksia ja kuvia saa lainata lehdestä vain toimituksen luvalla. Tarjottu tai tilattu aineisto hyväksytään julkaistavaksi sillä ehdolla, että sitä saa korvauksetta edelleen käyttää lehden www-sivustolla ja lehden tai sen yksittäisen osan uudelleenjulkaisun tai muun käytön yhteydessä toteutus- tai jakelutavasta riippumatta. Toimitus laittaa pyytämättä lähetettyjä kirjoituksia ja kuvia nettiin, ellei hukkaa niitä ennen sitä. Blankki ei edusta Blanko ry:n tai kenenkään muunkaan virallista kantaa.

Pääkirjoitus

Tervehdys!

Niin se vuosi taas vain vaihtui ja sen myötä myös Blankon hallitus ja toimihenkilöt. Olen siis Blankin uusi päätoimittaja, ja päädyin puolivahingossa tähän hommaan: aluksi en osannut kuvitella itseäni päätoimittajana, mutta niin ne suunnitelmat vain muuttuivat ja nyt istun näpyttelemässä innokkaasti tätä pääkirjoitusta. Blankkitiimissä olen ollut mukana jo tovin, nyt vain sain astetta suuremmat saappaat jalkaan.

Blankkitiimi on kutistunut jonkin verran viime vuodesta. Vaikka lehden tekeminen onnistuu hyvin myös näin pienemmällä tiimillä, uudet kirjoittajat ovat kuitenkin erittäin tervetulleita mukaan. Ei haittaa, vaikkei sinulla olisi kokemusta lehden tekemisestä, Blankin tekeminen on rentoa ja aina saa kysyä, jos jokin asia askarruttaa. Jos sinua kiinnostaisi olla mukana tekemässä Blankkia, niin voit ottaa yhteyttä allekirjoittaneeseen tai muihin blankkitiimiläisiin. Myös juttuideat ovat aina tervetulleita, ja niistä voi aina vinkata blankkitiimiläisille, jos ei itse halua juttuja kirjoittaa.

Koska päätoimittajat ovat perinteisesti kertoneet vuoden ensimmäisissä pääkirjoituksissaan Blankkia koskevista suunnitelmistaan, niin tässä omani lyhykäisyydessään: aion pitää yllä lehden hyvää tasoa, ja tietysti Blankin nettisivuja voisi kehittää. Sisällön puolesta erilaiset testit tulevat pitämään pintansa, ja yritämme aina keksiä uusia testejä tiimiläisillemme. Informatiivisemmalta puolelta Blankissa alkaa esittelysarja sivuaineista, ja ensimmäisenä vuorossa on tietotekniikka. Mitään suurempia muutoksia ei kuitenkaan ole suunnitteilla, mutta saa nähdä, miten lehti muotoutuu päätoimittajakautenani.

Laskiaisterkuin

Johanna "Frey" Korhonen
Blankki-paatoimittaja@blanko.fi

//

09:06 <@knock> mitähän vittua taasen
09:07 <@knock> sai 10min ettiä avaimia ja
lompakkoa kämpiltä eilisen jäliltä :D
09:12 <@knock> ja miksi mikrossa on katkennut
rööki?
10:40 <+Rickhart> ilmeeni kun herään kaulassa
n+50 valotikkua :DD
11:23 <@knock> ilmeeni kun löysin suihkusta
kebabbi suikaleita

Puheenjohtajan Palsta

Moro vaan kaikille. Tässä puhuu Blankon uusi puheenjohtaja. Olen ehtinyt norkoilla näillä nurkilla jo muutaman vuoden, mutta kaikille en varmasti ole vielä täysin tuttu jantteri. Siksi pieni esittely lienee paikallaan. Nimeni on Jarkko Orava ja minut tunnetaan kai lähinnä ihmisenä, jota vituttaa kaikki. Tämä ei ehkä ole täysin tarkka arvio. Itsestäni pidän nimittäin erittäin paljon.

Leikki sikseen. Lähinnä minua harmittaa huonosti tekeminen ja yrittämisen puute. Tänä vuonna ainakin tekemistä riittää. Elämme Blankon suurta juhluvuotta. Syksyllä järjestämme järjestömme 40-vuotisjuhat yhteistyössä POTKY ry:n ja tietojenkäsittelytieteiden laitoksen kanssa. Juhlavuoden teema tulee varmasti näkymään vuoden aikana lähes kaikessa toiminnassamme. Lisäksi mitä luultavimmin myös koko maan tietojenkäsittelijät yhteen kokoavan seminaari- ja verkostoitumistapahtuma ATK-YTP:n järjestäminen on meidän hommamme.

Monet ovat epäilleet, että kahden ison projektin hoitaminen samana vuonna on vaikeaa, ellei jopa mahdotonta. Itse luulen sen olevan helppoa. Ja helppoa se tulee olemaan kun käärimme hihamme ja rupeamme toimimaan. Tekijöitä molempiin tapahtumiin tullaan varmasti tarvitsemaan. Mikäli toiminta Blankossa kiinnostaa, on vuosijuhlien tai ATK-YTP:n järjestelyihin osallistuminen oiva keino soluttautua ainejärjestömme toimijoiden joukkoon.

Ei myöskään sovi unohtaa muita perinteisiä Blankon tapahtumia. Oma tapani toimia, on keksiä aina jotain uutta eikä tyytyä muiden valmiiksi tekemään. Perinteitä on kuitenkin kunnioitettava. Tärkeimmät perinteiset tapahtumat tullaan varmasti näkemään myös tänä vuonna. Saattaa olla, että jotain unohdettuja perinteitä nostetaan myös tänä vuonna takaisin repertuaariin.

Siitä vitutuksesta vielä hieman. Oma henkilökohtainen mielipiteeni on se, että musiikki on kuin ruoka. Ilman sitä ei voi elää. Siksi itse edustan hieman poikkeuksellista ja ehkä tosikkoa lähestymistapaa musiikin kuunteluun. En syö huonoa ruokaa vain siksi että huonon ruuan syöminen on hauskaa. Samalla tavalla en halua kuunnella paskaa musiikkia vain siksi, että paskan musiikin kuuntelu on hauskaa. Haluan toivottaa kiltahuoneelle tervetulleeksi kaikki kiltahuoneen vakiokävijät, ja myös ne jotka eivät tavallisesti kiltiksellä viihdy. Kun minä oleskelen niiden seinien sisällä, yritän pitää huolta siitä, että kaiuttimista soiva musiikki on vähintäänkin loistavaa.

Jarkko "Junkle" Orava
Puheenjohtaja,
Blanko ry

13:14 <@patukki> kellään villapaitaa kadoksissa?

14:12 <@Nestori> sakarin villapaita

14:13 <@Kauko-> pue patukille villapaita

14:13 <@Kauko-> hiihihi, olen patukki

14:13 <@Kauko-> hävisit pelin

Kopon Terveiset

Palautepäivät!

Vaikka vuosi onkin vasta aluillaan, aloimme jo kopo-tiimissä suunnittelemaan kevään tulevia palautepäiviä. Käsiteltäviä asioita nimittäin riittää: kurseissa on yhä hiottavaa, tiedekuntauudistus tulee ja yliopistojen äskettäin muuttunut rahanjakomalli (laitokset saavat rahaa 55op vuodessa suorittavista opiskelijoista) vaikuttaa myös laitoksemme tulevaisuuteen.

Monilla tuntuu olevan käsitys, että palautepäivät on tylsä, virallinen, käsienheiluteltutapahtuma, jossa asioihin ei voi oikeasti vaikuttaa. Erityisesti moisia mielipiteitä olen saanut kuulla vanhempien opiskelijoiden suista, joita ei ole palautepäivillä edes näkynyt. Edellisten palautepäivien perusteella voin todeta em. käsitykset vanhentuneiksi.

Palautepäivien toimintaa on nimittäin muokattu viime vuonna paljon: enää ei kurssien vetäjiä istuteta syytetyn penkkiin puolustamaan toimintaansa. Menneisyyden inkvisitioista on luovuttu ja tilalle on muodostunut hyvin toimiva yhteistyöhenkinen keskustelutapahtuma, jossa opiskelijat ja henkilökunta saavat yhdessä ratkoa opintoja hieittäviä asioita.

Onhan se tietysti totta ettei palautepäivillä ongelmiin mitään ihmeratkaisuja saada, mutta hienointa palautepäivissä onkin ollut se, että ongelmia oppii ymmärtämään useammasta näkökulmasta kuin kiltiksen pimeistä nurkista on nähtävissä. Olen itsekin päässyt puhumaan suuni puhtaaksi huonoista kurssikäytännöistä ja saanut ymmärrystä osakseni. Varsinkin viime syksyn palautepäivien jälkeen olo oli rento, toiveikas ja jopa valaistunut. Tuntui, että henkilökuntakin sai aivan uutta näkemystä opiskelijoiden realiteeteista.

Palautepäivät järjestetään taas maaliskussa ja toivottavasti sinne löytäisi tiensä suurempi joukko opiskelijoita. Jos hampaankoloissasi muhii möykkyjä, tule keskustelemaan asiasta palautepäiville - saatat selvittää ilman hammaslääkärikäyntiä. Vai oletko tyytyväinen nykyseen ja kyllästynyt jatkuvaan jahkailuun? Kaikki näkemykset otetaan huomioon! Me Kopo-tiimissä pyrimme kuumottelemaan mukaan myös mahdollisimman monta tyyppiä laitokselta, jotta asioihin saadaan laajin mahdollinen perspektiivi.

Kopo-kätyri Atte "Pablo" Tamminen

//

13:04 <@Rickhart> hei mullon vitsi!
13:04 <@Rickhart> patukki meni goomille
13:04 <@Rickhart> KOLMEN TYTÖN KANSSA
13:05 <@Rickhart> paitsi ei ollu vitsi
13:05 <@Rickhart> vaan tositarina
13:05 <@patukki> :D
13:05 <@Rickhart> olen ylpeä patukista

Paroni von Zeussenbergin harharetket: Pedojen syleilyssä

23. tammikuuta vuonna 2013 alkoi Paroni Von Zeussenbergin, hänen apurinsa P. A. Tukin sekä tuoreen kantajan Perjantain matka jälleen kohti uutta ja tuntematonta. Viime retkellämme suuntasimme kauas humanistien valtakuntaan minne harva meistä on aikaisemmin uskaltanut. Tästä rohkaistuneena päätimme jatkaa vieläkin syvemmälle humanistipäädyn viidakkoon. Astuimme tuntemattomaan kun emme kääntyneetkään Snellmanian tuttujen pizzatuoksujen luokse vaan suuntasimme rohkeasti eteenpäin. Paroni oli päättänyt palkata retkellemme uuden kantajan, Perjantain, sillä aikaisempi tutkimusmatkamme vaati noin kahdenkymmenen kantajan hengen. Vaikka Perjantai tiesi tämän vaaran, hän tarttui rohkeasti haasteeseen ja otti Paronin selkäänsä.

Matkamme sujui leppoisasti kunnes astuimme humanistipäätyn. Perjantai säikähti pahanpäiväisesti sillä pelkäsi päätyvänsä näytille humanistipäädyn eläinmuseoon. P. A. Tukki rauhoitteli Perjantaita kertomalla, että hän oli soluttautunut salaisilla menetelmillään kohteenamme olevaan paikallisheimoon, kasvatustieteilijöiden opiskelijoihin. Jatkoimme tämän tiedon myötä rohkeasti eteenpäin. Naiset alkoivat muistuttaa enemmän muotikatalogeja kuin opiskelijoita ja miehet ... no, niitä ei ollut. Paroni ja P. A. Tukki olivat tästä havainnosta mielissään ja niin varmasti Perjantakin oli, minkä jouduimme arvaamaan sillä hän ei ollut puhunut vielä sanaakaan. Poikaparka lienee menettänyt kielensä.

Saavuimme vihdoinkin pitkän vaelluksen jälkeen perille ja meitä kohtasi huikea näky. Kahvilassa oli suuri määrä ihmisiä nauttimassa kahvia, leivoksia ja muita nautintoaineita. Humus-kuppilasta poiketen meihin kiinnitettiin hyvin vähän huomioita. Kasvislaiset selkeästi ovat joko a) välinpitämättömpiä tai b) vähemmän reviiritietoisia kuin humanistihumanistit. Onnistuimme kommunikoidaan itsellemme kahvit ja istuimme alas kirjaamaan ylös merkintöjä tähänastisesta matkasta ja uusista havainnoista. Mahduimme retkikuntamme kanssa hieman syrjäisempään pöytään, sillä olimme tulleet joko todella suosittuun kahvitteilu-aikaan tai sitten kasviksilla on varaa istua jatkuvasti omassa kahvilassaan. Jälkeenpäin totesimme tullemme huonoon aikaan, sillä kahvila hiljentyi huomattavasti saapumisemme jälkeen. Syynä saattoi myös olla kantajamme Perjantain hieman rähjäntynyt ja rujo olemus, koostuihan paikallisheimon jäsenet suurimmaksi osaksi kauniista naisista.

Juuri kun olimme rauhoittuneet kahviemme ääreen ja keskittyneet kirjaamaan muistiinpanoja meitä kohtasi suuri yllätys. Retkikuntaamme lähestyi paikallisheimon kauniimman sukupuolen edustaja punaiset hiukset loisteputkien valossa hulmuten, suuret silmät vastustamattomasti tuikkien, sädehtivästi hymyillen. Tämä hätkähdyttävän kaunis ja pysäyttävä näky osoittautui onneksemme olevan P. A. Tukin soluttautuja. P. A. Tukki joutui koetukselle joutuessaan puhumaan paikalliskieltä, jota soluttautuja puhui valitettavasti ainoana kielenään. Tukki joutui ponnistelemaan sivistyssanojen käytön kanssa mutta onnistui käyttämään ymmärrettävän määrän relevantteja sivistyssanoja oikeissa korrelaatioissa. Hetken seurustelun jälkeen kaunis alkuasukki poistui yhtä smoothisti kuin oli tullutkin, hiukset hulmuten Perjantain jäädessä tuijottamaan tämän perää(n).

Paronin ja Perjantain toivuttua alkuasukkaan kohtaamisesta ryhmällemme selvisi miksei kunnianarvoisa Paroni itse hoida kartanlukua saati suunnistamista, sillä ryhtyessämme keskustelemaan ilmansuunnista, hän kaivoi taskustaan paholaisen laitteen jonka avulla hän yritti manata saatanaa kertomaan sijaintimme ja ilmansuunnat. Paroni yritti kovasti monokkeli silmällä tulkita ilmansuuntia ja tyytyväisen näköisenä ilmoittikin humanistipäädyn osoittavan etelään. P. A. Tukki korjasi rakennuksen osoittavan itään, ja pyysi paronia kääntämään laitettaan jotta näkisimme toimiiko tuo paholaisen laite kunnolla. Ei toiminut.

Saatuamme tarpeeksi kokemuksia ja havaintoja kasvislaisista päätimme suunnata paluumatkalle kohti tuttua ja turvallista vanhaa yliopistorakennusta. P. A. Tukki ehdotti matkan tuloreitistä poiketen paluuta toisen kerroksen käytäviä pitkin. Perjantai oli luikkia pakoon sillä hän ei uskonut moisen olevan mahdollista mutta Paronin uhkaus tämän mestaamisesta sai Perjantain pysymään matkassamme. Paluumatkalla huomasimme miten lähekkäin Humus ja Olon kahvila sijaitsevat. Kilpailu köyhistä ihmisraunio-opiskelijoista, joita myös tässä yhteydessä asiakkaiksi kutsutaan lienee kovaa.

Saavuttuamme OYY:n uusien tilojen portaille aivan vanhan puolen reunalla meitä kohtasi suurenmoinen näky: toisesta kerroksesta näimme miten aurinko valaisee koko vanhan puolen rakennukset, aivan kuin Mufasa ja Simba katsoivat kaikkea sitä, mitä valo koskettaa. Olimme tulleet kotiin.

Retkikunnan puolesta

P.A. Tukki

Sivuaineinfo: Tietotekniikka:

TOL:n kandiin kuuluu laitoksen tarjoamien pakollisten kurssien lisäksi 25 opintopisteen sivuainekokonaisuus. Blankki aloittaa juttusarjan, jossa käydään läpi eri sivuainevaihtoehtoja. Ensimmäisenä käsittelyssä on tekniikka, tarkennettuna tietotekniikka. Tietotekniikka on yksi suosituimmista sivuainevaihtoehdoista blankolaisten keskuudessa, ja ymmärrettävästä syystä.

Tietotekniikan opinnot menevät mukavasti yhteen tietojenkäsittelytieteiden opintojen kanssa, ja mielenkiintoisia kursseja löytyy varsinkin niille, joita kiinnostaa alamme teknillisempi puoli.

Usein eri laitokset tarjoavat sivuainekokonaisuuksia, jotka ovat valmiita 25op paketteja. Teknillinen tiedekunta ei kuitenkaan näin tee, vaan sivuaineopiskelijat saavat vapaasti valita, mitä kursseja haluavat sivuaineeseensa ottaa. Myöhemmin kurssit koostetaan yhdeksi kokonaisuudeksi. Tällainen valinnanvapaus voi olla kirous tai siunaus – opiskelijalla on mahdollisuus valita pelkästään kursseja, jotka häntä aidosti kiinnostavat, mutta joskus valitseminen ja tiedon löytäminen voi olla turhan vaikeaa!

Saatoinkin kirjoittaa aiempaan kappaleeseen, että opiskelija saa valita täysin vapaasti kurssinsa. Asian kuulee usein olevan näin, mutta käytännössä TTK:lta koostettavaan sivuaineeseen ei saa sisällyttää syventäviä opintoja, eli kursseja joiden kurssikoodi on luokkaa xxxxxxS. Sivuaineopiskelijan pitää siis valita kurssinsa aine- ja perusopinnoista (A ja P), joka valitettavasti rajoittaa kurssivalikoimaa melkoisesti. Aidosti mielenkiintoiset kurssit tuntuvat usein olevan syventäviä.

Opiskelijan on myös tärkeää huomata, että TTK:lta ei saa ottaa kursseja jotka ovat liian samankaltaisia TOL:n kurssien kanssa. Esimerkiksi TTK:n tarjoama Ohjelmistotekniikat-kurssi ei välttämättä menisi läpi, koska TOL tarjoaa hyvin samankaltaisen kurssin.

Itse kävin sivuainekokonaisuuteeni seuraavat kurssit:

521142A Laiteläheinen ohjelmointi, 5op 521453A Käyttöjärjestelmät, 5op 521260S Rakenteisen tiedon esittäminen, 5op

521495S Tekoäly, 5op 521141P Ohjelmoinnin alkeet (kokeellinen peliohjelmointikurssi), 5op

Peliohjelmointikurssi oli kokeellinen ja kertaluontoinen, eli sen perään on enää turha haaveilla. Tarkkasilmäisimmät varmasti huomasivat, että kokonaisuuteeni kuuluu kaksi syventävää kurssia. Tästä uhkasi syntyä ongelma, mutta Heli Alatalon kanssa saimme asian järjestykseen ja kokonaisuus koostettiin. Tulevaisuudessa TTK:lta sivuainetta hakevien ei kuitenkaan kannata luottaa, että tällainen kokonaisuus menisi puhumalla läpi.

Käymistäni kursseista siis ainoastaan Laiteläheinen ohjelmointi sekä Käyttöjärjestelmät ovat tuleville opiskelijoille varteenotettavia vaihtoehtoja. Kumpaaakin kurssia voin suositella. LLO:n suoritus oli yksinkertainen, sillä kurssi alkaa käytännössä C:n perusteiden opettelulla (JO anyone?), ja myöhemmin tehdään parityönä laiteläheinen harjoitustyö.

Käyttöjärjestelmät oli puhtaasti tentittävä kurssi, jossa käsiteltiin tietokoneen toimintaa hyvin matalalla tasolla.

Taistellessani oman kokonaisuuteni koostamisen kanssa, sain sähköpostin jossa TTK:n yksi opinto-ohjaaja kertoi, että Tekoälykurssi löytyy järjestelmästä myös A-koodilla. Toisin sanoen kurssin saa helposti mukaan sivuainekokonaisuuteen. Kannattanee siis ottaa TTK:n opinto-ohjaajin yhteyttä ja kysyä josko sitä kiinnostavaa S-kurssia löytyisi jostain järjestelmän uumenista jollain toisella koodilla.

Tärkein kysymys mahtanee kuitenkin loppujen lopuksi olla, että suosittelenko ottamaan sivuainetta tietotekniikalta. Vastaus on, etten osaa sanoa. Tietotekniikan kurssitarjontaa on karsittu, ja kun lyhyestä listasta pitää vielä tiputtaa syventävät opinnot pois, ei ainakaan itseäni kiinnostavia kursseja jää paljoa jäljelle. Keskustellessani TTK:n opinto-ohjaaja Maritta Juvanin kanssa, hän ehdotti minulle useasti tekniikan matematiikkaa, jota en halunnut kokonaisuuteeni ottaa.

TTK:lla tuntui olevan yleistä, että kurssien arvosana määräytyy lähes kokonaan tentin perusteella, joka ainakin itseäni harmitti suuresti. Sivuaineen kanssa kannattaa myös ottaa huomioon se, että tietotekniikan puolella, niinkuin meilläkin, kurssit kestävät usein syksystä joulukuun ja tammikuusta kevääseen – kannattaa siis olla hereillä sivuainekurssien kanssa heti alkusyksystä!

Tällä hetkellä sanoisin, että tietotekniikka on paras huonoista vaihtoehdoista. Taloustieteet sopivat sivuaineeksi tietojenkäsittelijälle erittäin hyvin, mutta valitettavasti paikkoja on rajattu määrä. Kolmas suosittu sivuaine, matematiikka, voi taas olla monille yksinkertaisesti liian työläs kokonaisuus. Elämme kovia aikoja, ystävät hyvät.

Tietämisen arvoista asiaa:

Tietotekniikan kurssitarjotin: <http://www oulu.fi/tietotekniikka/opiskelu/kurssit>

On suositeltavaa tehdä HOPS ja hankkia siihen allekirjoitus. Jos sivuainekokonaisuuden koostamisessa on myöhemmin ongelmia, allekirjoitettu HOPS on puolellasi.

Opinto-ohjaajia, joihin voit olla yhteydessä, ovat Heli Alatalo (TOL) ja Maritta Juvani (TTK)

MUSARUNKKARI: DINGO - FACEBOOKISSA

On vain olemassa asioita joita yksinkertaisesti kannattaisi tehdä. Neumann ei liene vieläkään huomannut ettei osaa laulaa, ja että on jäänyt ajastaan jälkeen. Kasarihuuma oli ja meni eikä nostalgialla kovin pitkälle yllätä vaikka Neumannin comeback-tyyliin sopisikin seuraavaksi Leidit lavalla -tyyppinen ratkaisu. Facebookissa-kappale julkaistiin alunperin Dington sinkkuna mutta myöhemmin päätettiin että levy onkin Neumannin soolotuotantoa jolloin esittäjä muutettiin olevan pelkästään Neumann.

Pertti Olavi "Nipa" Neumann, alunperin Nieminen) syntyi 11. lokakuuta Suomirockin toiseen pääkaupunkiin, eli Poriin vuonna 1959. Teinivuosinaan 15-vuotias Neumann erosi koulusta ja pestautui Tervi-nimiselle öljytankkerille ja toimi merimiehenä varusmiespalveluunsa asti, jonka hän aloitti 17-vuotiaana Miinalaiva Keihässalmella. Tämän jälkeen hän pestautui kahdeksan kuukautta kestäneelle purjehdukselle ja palattuaan takaisin Suomeen Neumann osti palkallaan mikrofonin ja lauluvahvistimet.

Vuonna 1982 hän perusti Dingo josta tuli yksi suosituimmista suomalaisyhtyeistä. Dingo toimi vuoteen 1986 ja sai toimintavuosinaan nauttia kasarihuumasta ja kansa sai nauttia Dingosta. Vuonna 1984 Sinä ja minä -single osallistui Levyraati -ohjelmaan ja voitti sen. Samana vuonna julkaistiin Autiotalo joka räjäytti lopullisesti potin. Seuraava vuosi vietettiin kuvaten kansikuvia Marokossa ja fanit seurasivat kun rumpali Quuppa (Juha Seittonen) leikkasi kotipihassaan nurmikko.

Dingo teki englanninkielisen singlen nimeltään The House Without a Name, käännöksen tähän hirvitykseen teki Joe Meikle. Kappale on siis englanninkielinen versio Autiotalosta ja versio on kuuluvissa YouTube-videopalvelussa. Musarunkkari nauroi katketakseen kuunnellessaan sitä.

Dingo-vuosien jälkeen Neumann on musarunkkarin analyysin perusteella joutunut säännöllisesti tekemään eriaisteisia levyjä ja keikkoja eri kokoonpanoilla, sillä toimien syklit ajoittuvat lähes pilkuntarkasti niihin aikoihin, kun aikaisemmasta toimesta saadut rahat ovat jo loppuneet.

Joulukuussa 2012 julkaistu sinkku Facebookissa tähtää selvästi korkeammalle. Vain elämää -sarjassa kyöneleitä vuodattanut Neumann lienee päättänyt että nyt on oikea hetki lyödä jälleen rahoiksi, tällä kertaa hieman isommin. Facebookissa on tehty Suomen tämän hetken maineikkaampien (maine voi toki olla myös negatiivista musarunk. huom.) tuottajien Maki Kolehmainen ja Jimi Constantinen kanssa. Mainesta puheen ollen, nämä samat herrat ovat vastuussa musarunkkarin analyysissä aikaisemmin olleesta Robinin Frontside Ollie -renkutuksesta.

Facebookissa kuulostaa toki Dingolta perinteisine elementteineen mutta lyriikkaosasto onkin sitten täysin täysin eri juttu. Tarina alkaa traagisesti kun Neumann lakaistaan maton alle. Hänet jätettiin selailemaan nettiä yksinään. Kappaleessa haaveillaan naisihmisestä jolla on "tuhansia frendejä jo" joten musarunkkari epäilee kyseessä olevan Saana Parviaisen kaltainen satuhahmo johon Neumann on iskenyt silmänsä. Neumann kertoo olevansa eksynyt kulkukissa, joka näki naisihmisen kuvat Facebookissa ja tämän jälkeen toteaa erittäin epäilyttävästi asuvansa tämän makuuhuoneessa. Neumann ei jää paikoilleen makaamaan vaan hankkii naisen numeron ystävältänsä ja soittaakin tälle. Puhelimeen kuitenkin vastaa mieshenkilö ääni käheänä sanoen "Väärä numero" vaikka Neumann selkeästi kuulee saman naisen naurua puhelun taustalla. Tässä kohtaa lyriikoita tarina nousee huippukohtaansa, sillä Neumann kertoo olevansa Ritari Ässä jolla on nettitikkuja sydämessä! Herran pieksut mitä tekstiä!

Mitä Neumann tahtoo kappaleellaan sanoa? Musarunkkarin korviin kappale kuulostaa erittäin epätoivoiselta yritykseltä houkutella nuorisoa kuuntelemaan Neumannia niiden vanhojen haaskojen lisäksi, jotka kuuntelevat Neumannia omien kaihoisien Dingo-nuoruusmuistojensa (silloin kun Suomussalmella kesäkuussa 1986 se meidän Pertti-Kyllikki oli niin humalassa että kaatui kosiessaan Jaana-Petteriä ja joutui ostamaan uudet pillifarkut!!) ansiosta. Kappale kuulostaa niin nuorison kosiskelulta ettei sitä ole tarkoitettu alun perin Neumannin laulettavaksi. Kappaleen

luojat, herrat Kolehmainen ja Constantine ovatkin tehneet kappaleen teinisuosikki Robinille, vaan Facebookissa ei tälle kelvannut (koska kuka v***u kehtaa laulaa Facebookista? jolloin tuottajakaksikko päätti ehdottaa kappaletta Neumannille joka tähän suostui epätoivoisena ja rahattomana. Neumannin nimi päätettiin lisätä tekijätietoihin ettei kukaan arvaisi tapahtumien oikeaa kulkua, mutta musarunkkarilta mikään ei jää piiloon.

Kappaleen äänimaailma on onnistuneempi. Kappale kuulostaa nykyaikaistetulta Dingolta. Vaikka nuorempaa sukupolvea edustava tuottajakaksikko onkin saattanut saada alkunsa Lähetysseurastaan soidessa, he ovat onnistuneet kappaleen tunnelmassa. Vanha konkari Neumann on pidättäytynyt perinteisessä ABABCBB-kaavassa mutta yllättää, sillä ensimmäinen kertosäe ei räjähdä heti soimaan suurella voimalla vaan yltyy peruskompin tukemaan tuttuun poljentaan vasta toisessa kertosäkeessä.

Kappale on selkeästi excludvd-aineistoa sillä siitä on kehkeytynyt kaikkien yllätykseksi meemi. Baareissa ei selkeästikään enää kysytä "Käytös täällä usein?" vaan sen sijaan "Näinkö sun kuvasi Facebookissa?" tai "Asunko sun makuuhuoneessa?". Musarunkkari on varma että kappale päättyy soimaan sekä Blankon kevätexcun dvd:lle sekä todennäköisesti myös Wesibussiin. Kappale suorastaan vaatii, että siitä tehtäisiin jokin hienompi remix jolloin kappaletta vaivaava laiskuus ja paikallaan junaaminen jäisivät pois ja kappaleesta tulisi hieman menevämpi ja enempi tanssikelipoinen. Nykymuodossaan kappale jää hieman vaisuksi, verrattuna esimerkiksi heti valmiina tanssilattiakelpoiseksi tehty uudehko hitti Seksikkäin jäbä, josta ovat vastuussa Teflon Brothers, Stig ja Meiju Suvas.

Toivon että Neumannin kappale floppaa. Jos tämä menee läpi, se alkaa soimaan välittömästi radio novalla (ei, se ei ole kirotusvihre vaan tietoinen valinta joka kertoo musarunkkarin arvostuksesta kyseistä lafkaa kohtaan). Voin kuvitella jo valmiiksi miten tylsä juontajapari juontaa kappaleen alkavaksi: "Ja seuraavaksi kuuntelemme ikinuoren Neumannin uuden kappaleen, joka kertoo nykyajan ilmiöstä eli Facebookista. Oletko lle (Jokinen) sinä Facebookissa?" "No enpä ole, Annika (Metsäketö). Olen katsonut kyllä kun poikani mesettää siellä Facebookissa ja kommentoi muiden kuvia sekä samalla pelaten sitä Happo Motellia mutta en minä siitä oikein mitään ymmärrä kun en osaa käyttää muuta kuin lukea sähköpostia siellä Internet Explorerissa (naurua)." Annika: "Nyt sinulla on lle mahdollisuus oppia lisää Facebookista, laitetaan kappale soimaan ja lle, nyt korvat tarkkana niin opit käyttämään sitä Facebookia!" ...

♪ Olen luoksesi eksynyt kulkukissa
näin kuvasi facebookissa
en elä toivossa
asun sun makuuhuoneessa
facebookissa

Tommi "patukki" Sikanen, musarunkkari

Olen tässä sun ritariässä
nettitikkuja sydämessä
en elä toivossa
asun sun makuuhuoneessa
facebookissa

Blankki testaa: Oluet ja siiderit

Blankki task force

On talvi ja se tarkoittaa että Blankin on aika testata asioita! Tällä kertaa testasimme vähän erilaisia oluita joista yksikään ei ole suomalainen. Arvovaltainen raatimme valitsi viisi olutta ja testasi ne yksi kerrallaan. Tarkoituksemme oli myös testata siidereitä, mutta maahantuojamme oli hieman hajamielinen ja unohti siiderit. Tämän takia eräs raadin jäsen tyytyi paheksumaan vierestä kun loput maistelivat ja arvioivat oluita. Siiderin maistelutkin saimme suoritettua myöhemmällä ajankohdalla.

OLUET:

1. MEMMINGER PREMIUM PILSNERI 5,1% 0,5L BAIJERI

K: Pilsneriksi paljon makua, maistuu hyvälle. Mutta jos haluaa pilsneriä luultavasti halua nöin voimakasta makua.

Pilsnerinä 2p oluena 2,5p

T: Kitkerä ensipuraisu,jälkimaku pehmeähkö. Yllättävän maukas pilsneriksi. 3 pistettä

A: melko kitkerä, jälkimaku pehmeä, tuoksuu pullohuoneelta qstockin jälkeen. 3p

P: Pieni humalan häivähdys jälkimaussa nosti pisteitä, muuten aika perus: 3p

CELEBRATOR TUMMA LAGER 6,7% 0,33 BAIJERI

P: Suuhun jäi ikävä lakritsi suutuntuma, maku ihan jees 1,5p

T: Lämmin, ssavuisa jälkimaku. Voisin kuvitella talvella juovani. 2p

K: Nimensä mukaisesti tumma lager, jota voisi juoda seurustelumielessä enemmän päästäkseen tanssituulelle - jos siis tummaa tekee mieli.

Mukava maku, mutta ei kovin vahva ainakaan paksuun olemukseen nähden. Kiiltävä delfiinitarra ja 2.75p

A: Tyypillinen tumman oluen tuoksu, hedelmäinen maku mutta jälkimaku jää puuttumaan, 3,5p

Erityismaininnan ansaitsee pullon upea etiketti.

SIERRA NEVADA PALE ALE 5,6% 0,35 U.S.A!!!

T: Kirkas, raikas, miellyttävän makuinen pale ale. Tulee mieleen wappu. 4p

P: Hyvää mutts olen juonut parempaakin alea. 3,5p

K: Maku on kuin seksiä saisi. Tulee mieleen kesä ja hyvät hetket. Oikeastaan olen tätä mieltä melkein kaikista pale aleista (IPA included).

Komia etiketti nostaa kyseisen herrasmiesten juoman joukkonsa kärkikastiin. TL;DR tätä saa Pivosta, lähetään sinne. 5/5

A: Miellyttävän raikas, erittäin hedelmäinen kuitenkin 4,5 koska salami ei maistu.

F paheksuu vieläkin

ei

GOOSE ISLAND INDIA PALE ALE 5.9% 0,355 U.S.A

T: Tuoksuu simalta, maistuu vahvalta. Ei kovin miellyttävä 2p

P: :) 3.5p

K: Toinen kerta samana iltana, ja edelleen maistuu hyvälle. Hanhisaaren IPA on mukavan hedelmäinen, ja sopii erinomaisesti siksi illan ensimmäiseksi, jonka jälkeen voi vaihtaa arvonsa tunteviin suomalaisiin lagereihin. 4.9/5. Suosittelen IPAoejen ystäville.

A: Hyvä olut mutta kuitenkin aika mitäänsanomaton 2,5p

YOUNG'S BITTER BITTER 4,5% 0,5L BRITITILÄISTÄ

T: Ei kovin kitkerä, aika laimea. Mukava. Maistuu oluelta. 5/5

A: Aivan hyvä. Olen juonut paljon huonompiakin nesteitä. Aivan hyvä 3p

P: Olisin odottanut bitteriltä enemmän kitkeryyttä ja sellaista nenässä tuntuvaa happamuutta, mutta sitä ei ollut. 2,5p

K: Tässä kun olen jo muutaman ottanut, niin voin sanoa että olen jo lievästi PÄSYNut. Nenäkarvojen pitäisi kuulemma bittireitä juodessa palaa, mutta itse tykkään kaikista karvoistani. Jos joskus tekee mieli bitteriä, niin voi olla että ehkä katson nuoren kitkerän perää(n). Nyt voin vaan sanoa että kali a maistuu, ei vituta ja on kivaa ku kal ia maistuu. Muutama piste ja ilmanen haalarimerkki.

Äf paheksuu edelleen

Raati päättää:

1. Sierra nevada pale ale

Yhteisellä päätöksellä jenkkilän pale ale vei voiton. Hedelmäisen ja raikkaan maun ansiosta olut nostetaan korkeimmalle paikalle.

2. Goose Island IPA/ Celebrator / Youngs

Goose IPA:n ehdokkuus sai kahden jäsenen äänen, mutta hyvin perusteltujen mielipiteiden ansiosta toinen paikka päätettiin jakaa. Ei me tästä palkkaa saada ja kaljatkin maksettiin itte.

3. Celebrator

Ei kommentteja kirvoittava mutta silti hyvää olutta.

4. Your mother

5. Pilsneri oli viides ja huonoin paitsi että ei ehdottomasti huonoin. Varsin hyvää olutta tuokin, Siksi se on viides.

SIIDERIT:

Siideritesti suoritettiin myöhemmällä ajalla ja paikalle saatiin aikatauluvaikeuksien vuoksi vain kaksi testaajaa.

HENRY WESTON'S VINTAGE

P: Hiivaisen makuinen. Ihan liikaa tanniineja

A: Hiivainen. Haisee pahalle mutta maistuu hyvälle.

BULMERS

A: Paras neljästä. Leppoissa ja hyvää siideriä.

P: Leppoisa juopottelusiideri

ASPALL BLACKBERRY

A: Toimivaa tavaraa. Kuitenkin pullon aukaisua edeltävä hehkutus antoi odottaa parempaa.

P: Sopivan hapokas, maku jännittävä ja onnistunut.

DABINET WELSH CIDER

P: Pahaa. Maistuu rakettibensalle.

A: Mädan makuista. Maku tuo mieleen mätien omenoiden ja rakettibensan risteytyksen.

R: Jos joku on halunnut tehdä oikeasti pahanmakuista siideriä niin siinä on onnistuttu.

Mainittakoon että dabinet oli illan ensimmäinen ja ainoa siideri joka pikaisen maistelun jälkeen kaadettiin viemäriin. Tämä oli törkeää syntiä mutta ei sitä kukaan selväjäärkinen kyllä juodakaan halua.

Raati ruoti siiderit seuraavasti:

1. Bulmers. Hyvä perussiideri, makeahko mutta juopottelutarkoituksiin loistava.

2. Aspull Blackberry. Illan villikortti joka täytti odotukset loppujen lopuksi loistavasti.

3. Henry weston's vintage. Liian tanniininen raadin mielestä. Muuten hyvä siideri.

4. Dabinet welsh cider. Yksinkertaisesti pahaa. Raati ei suosittele edes pahimmalle viholliselleen.

Alkuperäiset tekstit: Blankki 1/2010 Jenni "Ruusu" Sirviö ja Blankki 1/2011 Heidi "Unenvarjo" Matkaselkä

Tähän numeroon muokannut: Johanna "Freya" Korhonen

Fuksimme saavat piakkoin haalarinsa, joten lienee sopivaa kertoa haalareiden käyttöön liittyvästä etiketistä sekä antaa hieman tuunauksivinkkejä. Aloitakaamme kuitenkin ensin haalareiden lyhyellä historiikilla: Wikipedian mukaan haalareiden käyttö on alkanut Ruotsin, tuon rakkaan länsinaapurimme sitsikulttuurista ja rantautunut Suomeen kultaisella 80-luvulla. Saman lähteen mukaan haalarit otettiin ensimmäisenä käyttöön Otaniemen teknillisessä korkeakoulussa, ja haalarit usein yhdistetäänkin teekkareihin, vaikka haalarit ovat yleisesti korkeakouluopiskelijoilla käytössä.

Haalareiden pääasiallisia käyttötilaisuuksia ovat erinäiset opiskelijatapahtumat. Toisaalta joihinkin tapahtumiin ei pueta haalareita, joten pukukoodi kannattaa aina varmistaa. Haalarit helpottavat huomattavasti vaatteiden valitsemista: haalarit suojaavat mukavasti niiden alla olevia vaatteita lialta ja rikkoutumiselta. Haalarit eivät kuitenkaan suojaa sinua maailman pahalta tai sukupuolitaudeilta. Haalareiden avulla myös tunnustat omaan ainejärjestösi kuuluvat hyypiöt suuremmissa tapahtumissa kuten Vulcanaliassa tai Wappuna. Haalareiden väristä ja kunnosta voi joissain tapauksissa myös päätellä sen, kuinka kauan opiskeluiden aloituksesta on: vanhempien tieteenharjoittajien haalareiden värit voi olla vuosien saatossa haalistunut, ja mahdollinen alkoholin vaikutuksen alaisena rymäminen on myös jättänyt jälkensä. Haalarit kertovat paljon kantajastaan ja tämän vietetystä opiskelijaelämästä: väryksestä voi päätellä killan ja tiedekunnan, kunnosta kenties opiskelijaelämän vauhdikkuuden.

Haalareiden alle voi pukea vaikka reikäisimmät ja mukavimmat pieruverkkarit ilman, että ne näkysivät minnekään, mutta vaatteita valitessa kannattaa kuitenkin muistaa se, ettei kaikkiin baareihin välttämättä pääse haalareihin verhoutuneena. Haalareita voidaan pitää joko kokonaan päällä tai sitten yläosa vyötärölle taitettuna, ja paljaaksi jääneen yläosan voi peittää esimerkiksi paidalla, ja haalareita yleensä pidetäänkin yläosa laskettuna. Talvisten ulkotapahtumien vuoksi haalareissa on hyvä olla tilaa, jotta niiden alle mahtuu paljon vaatetta.

Haalareiden käyttöön liittyy yksi tärkeä sääntö: NIITÄ EI SAA PESTÄ. Toisaalta tähänkin sääntöön on poikkeus: haalarit voi pestä silloin, kun ne ovat kantajansa päällä, eli voit huoletta esimerkiksi saunoa ja uida haalarit päällä, ja talvella myös lumipesu on mahdollista. Tämän säännön takia haalareiden nakkaamista pyykkikoneeseen ei katsota hyvällä, ellet sitten hyppää haalareittesi mukaan, mikä ei kuitenkaan ole suositeltavaa. Pyykkikoneeseen nakkaaminen lienee hyväksyttävää ainoastaan silloin, jos joku on yrjönnyt haalareittesi sisään. Useiden käyttökertojen jälkeen voi havaita haalareiden ominaisuutuksen, joka on jokaisella haalarinkäyttäjällä omanlaisensa. Tämän aromin alkuperästä ei aina ole tietoa, eikä sitä usein edes haluta tietää.

Miten tuunaan haalarini?

Haalareita voi koristella monella eri tavalla. Yleisin tapa on merkkien ompelu. Merkkejä voi ostaa esimerkiksi muilta killoilta tai erinäisistä tapahtumista, ja merkkejä kerääntyä helposti melkoinen kasa. Yleensä merkit ommellaan käsin, mutta ne voi myös ommella koneella, joskin lahkeiden tai taskujen ompeleminen umpeen on tällöin varsinkin kokemattomien käsissä todennäköisempää, ja jotkut nakittavat äitinsä tai tyttöystävänsä ompeluhommiin. On olemassa myös silitettäviä merkkejä, tosin niiden pysyvyydestä ei ole mitään takeita. Voit sommitella merkkejäsi esim. niiden värin tai teeman mukaan tai miten ikinä haluatkaan, tapoja on yhtä monia kuin haalareiden kantajia. Voit laittaa haalareihisi myös kiinni pinssejä, tosin ne tippunevat helposti rymyessä.

Haalarien ei ole tarkoituskaan istua päälle, joten hanki kunnon vyö, jotta haalarisi pysyvät päällä. Haalareiden tuunaamisen alkaakin usein vyön hankkimisesta, joten hanki oikein hieno sellainen. Voit tehdä vyöstäsi myös astetta päheemmän vaihtamalla siihen mieleisesi soljen.

Haalareihin voi laittaa roikkumaan erilaisia tarpeellisia ja tarpeettomia esineitä aina alkaen pullonavaajista käsirautojen kautta pikkuisiin maskotteihin. Erityisesti pullonavaaja on hyvä olla, ja jos tykkäät lipittää viiniä niin korkkiruuvi on myös hyvä lisä.

Olet voinut huomata, että joillakin opiskelijoilla on haalarien lahje tai hiha erivärinen muuhun haalariin nähden. Tämä tarkoittaa sitä, että he ovat sekaantuneet muun alan opiskelijaan ja päättäneet tehdä vaihtokauppoja. Tällä tavalla on mahdollista saada lisäväriä omiin haalareihin, ja jos sinulla on paljon seurustelukumppaneita, voit tuunata haalareistasi sateenkaaren väriset.

Haalarit voi siis tuunata ties kuinka monella eri tavalla, ja tässä on esitelty vain muutama. Kannattaa muistaa, että vain mielikuvitus on rajana, ja voit tehdä haalareistasi täysin oman näköisesi.

Cockfight 2013

Blankkitiimin miitissä saimme ajatuksen herättää vanhan kokkikisan henkiin. Ottelupaikaksi valitsimme patukin tuoreen residenssin ja sovimme alustavasti osallistujista ja joukkueista. Tästä alkoi hallitsematon tapahtumaketju joka huipentui siihen, että perjantaina 25.1.2013 luokseni oli kokoontunut allekirjoittaneen lisäksi Riku "Rickhart" Suomela ja Juho "Hilloh" Leinonen joista muodostui ensimmäinen joukkue. Toiseen joukkueeseen kuuluivat Ida "lyssie" Viinikka, Kari "Karza-" Pollari sekä Aleksi "Zeussi" Pöyhtäri. Paikalla oli lisäksi myös Zeussin tyttöystävä Annika, Idan pikkuveli Elias sekä Jussi "Jusefina" Roberts.

Cock fightissä kantavana ajatuksena on se, että joukkueet ostavat ennakkoon määrättyllä summalla toiselle joukkueelle ruoka-aineet joista tulee laittaa maistuvaa ruokaa.

Toinen joukkue oli panostanut selkeästi aineiden valintaan, sillä saimme tomaattia, tuoreen ananaksen, paprikan, peperoneja, nuudelia, kanaa, kesäkurpitsaa, mozzarellaa, ranskankermaa, suolakeksejä, vaniljajäätelöä ja suklaakeksejä. Itse olimme jättäneet omat ostoksemme viime hetken kiireen ja paniikin tuella valittavaksi ja sävelsimme lennosta toiselle joukkueelle seuraavat ainekset: ananas, bataatteja, herkkusieniä, vihreä paprika, porsaansuikaleita, kiinankaali, pekonia, sipulia, kookosmaitoa, kidneypapuja ja omenapäärynä. Aineiden paljastuttua ja alkupaniikin ("...ei näistä saa mitään..." jälkeen brainstormasimme joukkueiden kesken. Ideoita lenteli suuntaan jos toiseenkin kun kaikki miettivät raivokkaasti erilaisia ruokakokoonpanoja ja ideoita. minuutin kuluttua kokosimme paperille ruokalajit hienoine nimineen (kukaan ei valitettavasti puhunut ranskaa) ja esittelimme saavutuksemme. Toinen joukkue (Ida, Kari ja Aleksi) haali kokoon seuraavanlaisen menun: alkuruoaksi "Joe Biden's bacon surprise" eli pekoniin käärittyä herkkusientä paprika-kaali-täytteellä, pääruoaksi "Barack Obama stew with sweet potatoes" eli porsaansihausikalemuhennois oluella höystettynä sekä bataattisosetta ja jälkiruoaksi "Sarah Palin's tropical fruit blast" eli karamellisoitua (myös liekitettyä) ananasta ja omenapäärynää. Oma joukkueeni haali aikaan menun joka sisälsi alkuruoaksi "yrttitarhan kerroskeksin" eli mozzarellaa, tomaattia ja paistettua kesäkurpitsaa suolakeksin päällä, pääruoaksi "isoäidin kanayllätys nuudeleilla" eli kana-ranskankermakastike sisältäen ananasta, paprikaa ja peperonia sekä jälkiruoaksi "kermanen suklaakeksijäätelö" (tylsä nimi toim. huom.) eli vaniljajäätelöä jonka sekaan oli murennettu suklaakeksejä ja laitettu loraus salmiakkikossua.

Oma joukkueeni sai ensimmäisen kokkausvuoron ja kävimme raivokkaasti kokkaamaan toisen joukkueen kuunnellessa lennokkaita neuvottelujamme olohuoneen puolelta. Sovimme karkean työnjaon ja aloimme säveltämään alkupaloja. Tarjoilimme alkupalamme kaikille osallistujille jonka jälkeen siirryimme pääruoan kimppuun. Saatua kanayllätyksen valmiiksi ja maistellessamme Ida tunnustaa että valitsi aineksiimme ananaksen ja paprikan juuri sen takia koska allekirjoittanut on kertonut ettei pidä niistä. Pyh. Jälkiruoamme koki pienoisen kriisin sillä alunperin kermaiseksi tarkoitettun jäätelöannoksen kermalikööriä ei löytynyt joten sävelsimme salmiakkikossua sekaan onnistunein tuloksin. Mahat puolillaan siirryimme pienen tiskaustuokion jälkeen odottelemaan toisen joukkueen aikaansaannoksia.

Toinen joukkue sai oman kokkausvuoronsa aikana hieman vinoilua osakseen sillä ensimmäiseksi kokannut joukkue alkoi tässä vaiheessa päihtyä. Kommentteja lenteli puolin ja toisin kunnes pääsimme maistamaan mainioita pekoniisienä. Pääruokamuhennoksen jälkeen pääsimme seuraamaan jännitysnäytelmää. Illan isännän naama nimittäin venähti, sillä Karza ilmoitti halustaan liekittää jälkiruoan. Isäntä varustautui tähän nousemalla valmiiksi palovaroittimen hälytyksenkuittausnapille mutta vaara oli turha, sillä vaikka pari kertaa liekit ylsivätkin hetkellisesti kattoon ei savuhaittoja tullut.

lopulta
ja roskien alta

Kokkailujen lopuksi kiitimme joukkueita koko kisan ajan vällinneesta reilun pelin hengestä ja innostuksissamme suunnittelimme lisää ruoanlaittoon liittyviä illanviettoja. Tämä täytyy tehdä uudelleen! Kilpailuhenki päätettiin unohtaa ja haudata sotakirveet toteamalla että kummankin joukkueen ruoat olivat saatuihin aineksiin suhtautettuina varsin maittavia ja todella hyviä, mikä johti tasapeliin. Kilpailijoiden poistuttua isäntä jäi kämpppäänsä etsimään likaisien astioiden, ruoanjämien keittiötään.

Tommi "en ole koskaan viipaloinut ananasta tai paprikaa" Sikanen

Kermainen suklaakeksijäätelö

Yrftitarhan kerroskeksi

Ensimmäinen joukkue työn touhussa

Liekitykseen valmistautumista

Liekityksen aikana ei onneksi tarvinnut turvautua hätäkeinoihin

Isoäidin kanavillätys nuudeleilla

Barack Obama stew with sweet potatoes

Osa Sarah Palin fruit blastista

Kilta tutuksi: Atlas

Kuka olet, ja mikä on tittelisi killassa?

Mikko Kesälä, kahvinkeittäjä, urheiluvastaava ja kopo-vastaava.

Koska killa on perustettu?

1985 eli tällä hetkellä 27 vuotta vanha.

Mikä on haalareidenne väri, ja miksi juuri tämä väri?

Väri on viinipunainen, mutta syy on mysteeri.

Kuinka paljon killassa on jäseniä, sekä kuinka monta toimijaa killassa on (hallitus ja toimihenkilöt)?

Jäseniä on hieman yli 200. hallituksessa on kuusi jäsentä ja viisi varajäsentä. Toimarit mukaanluettuna toimijoita on 18.

Mistä teidät tunnetaan parhaiten yliopistolla?

Umpihankifutiksen kaksinkertaisesta mestaruudesta. Tapahtumista Valotikku- ja Junttibileet.

Mistä haluaisitte tulla vielä paremmin tunnetuksi?

Umpihankifutiksen ikuisesta mestaruudesta ja siitä, että joku on työllistynyt.

Mitä tapahtumia järjestätte, ja mikä on kiltanne suosituin tapahtuma?

Omista tapahtumista fuksiaiset on suosituin, lisäksi vappusauna Nikolin ja Syntaksiksen kanssa on suosittu. Yleisistä tapahtumista Valotikkubileet ja Junttibileet ovat suosittuja.

Mikä on kiltanne "tunnuslaulu"?

Atlas-laulu: Atlas, Atlas, Atlas, Atlas, Atlas, Atlas, Atlas, Atlas, Atlas, Atlas, Atlas, Atlas
Hei!

Missä olette tutustuneet blankolaisiin?

Kämppiksenä, siirtymät Blankosta Atlakselle ja toisinpäin(Ids!), bileissä sekä urheilutapahtumissa.

Oletteko järjestäneet yhteistyötä Blankon kanssa?

Ei juurikaan, mutta miksipä ei tulevaisuudessa.

Spec ops: The Line

Spec Ops: The Line on saksalaisen Yagerin ja Darkside game studiosin kehittämä ja 2k gamesin kesällä 2012 julkaisema peli. Pelin tarina keskittyy eksoottiseen Dubaihin, jonne Yhdysvaltain armeijan 33. pataljoona on sijoitettu, kunnes kaikki menee pieleen.

Kapteeni Martin Walker ja hänen Delta force tiedusteluryhmänsä lähetetään tutkimaan, mitä tapahtui 33. pataljoonan komentajalle ja hänen joukoilleen. Aluksi tehtävä vaikuttaa vain taas yhdeltä tiedustelutehtävältä, mutta onko se sitä?

Pelin edetessä Kapteeni Walker saakin selville, että asiat Dubaissa ovat paljon huonommin kuin hän kuvitteli. Hän ja hänen ryhmänsä joutuvat taistelemaan omia vastaan. 33. pataljoona onkin lopettanut tottelemasta käskyjä ja muuttunut palkkasotilaiksi, jotka hallitsevat kaupunkia.

Spec Ops: The Line vaikuttaa alkuun hyvinkin perinteiseltä räiskintäpeliltä. Tapa viholliset ja ilmesty hävityksen keskeltä sankarina. Peli ei kuitenkaan ole sitä, miltä se ensisilmäyksellä näyttää. Aivan pelin lopussa kapteeni Walker ymmärtääkin, että hän on ollut väärässä 33. pataljoonan petturuudesta. Kaikki, mitä hän kuvitteli vihollisistaan, olikin hänen oman päänsä sisällä. Hän ymmärtää taistelleensa sotilaita vastaan, mutta sotilaat ovatkin oikeasti viattomia siviilejä. Kaikki, mitä hän on tehnyt pelastaakseen Dubain kaupungin petturipataljoonalta, olikin hänen oman mielikuvituksensa tuotetta.

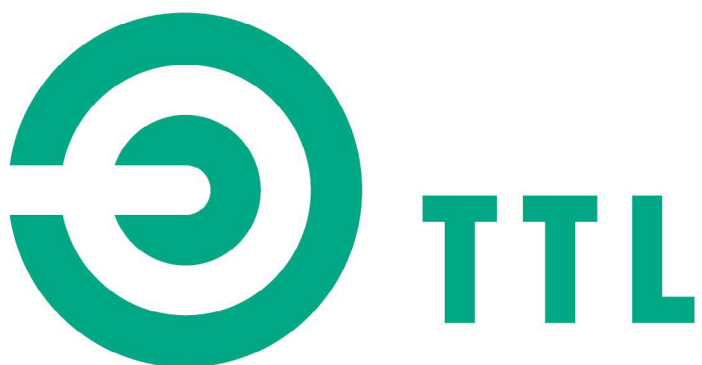
Spec Ops on tarinaltaan hyvinkin yksinkertainen, kunnes tajuaa juonen sisällä piilevän jujun. Kaikki ei olekaan sitä, miltä se näyttää. Spec Opsin tarina on myös omalta osin harvinaisen ahdistava. Juonen ahdistavuus onkin osa pelin jujua. Peli muuttuu edetessään sankaritarinasta hirviöteoksi. Kuitenkaan peli ei rysäytä tarinaa suoraan päällelleen. Päinvastoin pelin edetessä pelaaja saa koko ajan vihjeitä siitä, miten peli tulee kehittymään. Pelin tarina saa päätöksensä, kun kapteeni Walker joutuu valitsemaan, onko hän sinut itsensä ja tekojensa kanssa, vai riistääkö hän hengen itseltään.

Spec Ops: The Line ei kuitenkaan ratsasta pelkästään mutkikkaalla tarinalla. Pelin yksityiskohdat ja pienet yksityiskohdat, kuten lasikattojen rikkominen ampumalla ja tiputtamalla kasoja hiekkaa vihollisten päälle, viimeistelevät pelin toteutuksen.

Spec Ops: The Line ei kuitenkaan ole täydellinen. Pelin pelattavuudessa olisi parantamisen varaa tietyissä kohdissa kuten esteiden ylittämisessä ja ryhmän kontrolloimisessa. Kaikki komennot eivät ole käytettävissä muuten kuin tietyissä tilanteissa, mikä rajoittaa pelinautintoa hieman. Pelissä on omat lapsentautinsa, mutta kuitenkin hieman erilaista räiskintäpeliiä etsivälle pelistä iloa irtoaa useampaankin pelikertaan.

Kouluasteikolla ruutisin pelille arvosanaksi 8½. Peli on virkistävän erilainen tarinaltaan, mutta loppujen lopuksi tavoite on päästä eroon vihollisista. Peli ei kuitenkaan ajautu mielipuoliseen juoksemiseen aseet laulaen, vaan joskus on vain yksinkertaisesti suojauduttava ja mietittävä hetki, mitä seuraavana kannattaisi tehdä.

Tietotekniikan liitto ry

